

Bluhme: Det maa dernæst maaffe være mig tilladt at sige et Par Ord i Anledning af Vædringsforslaget Nr. 202. Det er særlig i Anledning af en Replik, som vi i Dag have hørt af det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) til mine Udtalelser i Gaar, at jeg skal tillade mig blot et Par Ord. Han lignede mig med en Hyrde, der raabte Værsko for Ulven, og saa var der ingen Ulv. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at naar jeg blot sløjter for mit Lam her i Tinget, for Eshjærg, saa møder det ærede Medlem straks, og naar han just vil sammenligne mig med Ulven, er det ikke mine Ord. Jeg vil snarere sige til det ærede Medlem, at jeg vil ligne ham med en gammel Stridsmand. Saa snart der er Tale om andre Ting end dem, som han mener henhøre til Statens Opgaver, sadler han øjeblikkelig sin Indlingshest, og den hedder Statsøjemed. Han kender ikke andre Grunde til at lovgive end de saakaldte Statsøjemed. Til Dels kunne vi andre vel være enige med ham deri, men det kommer dog an paa, hvad man forstaar ved Statsøjemed. Man ser ham nu i Reglen sadle sin Hest til Modstand, hver Gang der her foreligger et Lovforslag om at give Midler ud til paa forskellig Maade at fremme Erhvervslivet, fremme Industrien, støtte Arbejdshensyn og lignende, hvad enten det nu er et Forslag fra os eller som i dette Tilfælde fra Regeringen, og saa saa vi at vide, at det passer ikke for Statsøjemedene. Men ville vi nu vide, hvad han forstaar ved Statsøjemed, ja, saa foreligger der jo egentlig ikke mange Forslag fra hans Side, men vi kunne slutte os til, hvad han forstaar ved Statsøjemed, naar vi se hen til, hvad han har anset det for hensigtsmæssigt at bortødsle af Statens Midler, og der se vi da hans Tilslutning til alt, hvad Provisorismen i den forløbne Række af Aar har kunnet finde paa paa egen Haand at ødsle Penge væk til. I hans Mund lyder det mærkeligt, at man ikke kan give dette ringe Beløb af 150,000 Kr., som Ministeren her forlanger, til en ubemidlet Kommune, og jaaledes, siger han, tilfjebesætte alle andre Statshensyn. Sammenligner man dette Beløb med de Millioner, der ere bortødslede paa det, han kalder nyttige Ting for Staten, tager unægtelig en saadan Nægtelse af Tilslutning sig ret mærkelig ud. I øvrigt passer hans Signelse om Hyrden og Ulven ikke her, for Hyrden kaldte bestandig og raabte bestandig Værsko for en fraværende Ulv; men naar jeg kommer her med Forslag, er det et ganske tamt og simpelt Forslag, der er ikke raabt paa andet end netop det samme.

Det gaar med dette, som det gik med det, jeg omtalte i Gaar, at hver Gang det ærede Medlem læste i sine fire Aviser, at der var solgt en Byggegrund, troede han, at der var solgt fire Byggegrunde. Jeg kommer ikke her med et nyt Forslag hver Gang, det er det samme, jeg har talt om her i alle de Aar, Eshjærg Kommune har eksisteret, det er bestandig samme Forslag, jeg er kommen med. Men det ærede Medlem har ganske vist rustet sin Hingst og gjort den Modstand, han har kunnet, for at hindre dette Forslags Gennemførelse. Men Følgen af, at jeg hvert Aar er kommen med dette Forslag for at komme den trængende Kommune til Hjælp, er dog bleven, at nu kommer selve Regeringen med Forslaget og beder Tinget om at slutte sig dertil, men det ærede Medlem sadler sin Hest og taler om Statsøjemed. Nej, at der kaldes ofte, det er saa langt fra at være Tilfældet, at dette lille Tilfælde er den eneste Ting, der har været Tale om i disse mange Aar. Det ærede Medlem siger: Vi kunne ikke blive ved at give til Eshjærg. Men der er jo ikke givet en eneste Gang, Eshjærg Kommune har intet faaet, det ærede Medlem har ikke været med til at give det allerminste dertil. Derimod er Havnen, Statshavnen stabt. Nu siger det ærede Medlem, at han ikke vidste, at Estrup i sin Tid var Demokratiets Fører. Han byggede Havnen; ja, men Byen gjorde han ingen Ting for at skabe, den er stabt af Arbejderne og udelukkende af Arbejderne; det er Demokratiets Arbejdere, der have stabt Byen omkring Havnen, og Byen har igen givet Havnen Værd for Staten og Statsøjemedene ved de store Indtægter, som den i Forhold til Udgifterne bringer Staten. Det ærede Medlem sagde, at det var urimeligt af Byen at klage og sige, den er fattig, naar den faar Statsubvention til en Linie derovre. Jeg gentager, at den Statsubvention ikke i alernæste Maade kommer Byen ved. Pengene gaa her over, til Selskaber, der have Domicil her i Kjøbenhavn. Naar det ærede Medlem siger, at Spekulationen er Tegn paa Rigdom, gentager jeg, at jeg ikke ved, om der er nogle af dem, der have tjent deres Formue i Eshjærg, der bo der eller ikke, men de kunne dog ikke bære hele Byrden af Kommunens Udgifter, og Byrderne stige ved Spekulationen, hvad jeg i Gaar søgte at give en Raadvkning af, som jeg troede, det ærede Medlem kunde forfølge i sine Konfessioner, som ere, at har man ved Spekulation bragt Bygningspriserne op for de saa, der eje, er det dog klart, at det bliver hele den store Befolkning, Lejerner, der maa be-